

Arrest

nr. 246 698 van 22 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Mont Saint-Martin 79
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die *loco* advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen in België aangekomen op 7 mei 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 16 mei 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 16 oktober 2019 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) werd verzoeker op 17 januari 2020 gehoord.

1.3. Op 6 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 april 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U groeide op in Santa Tecla, departement La Libertad, waar u tot aan uw vertrek woonde. U bent niet gehuwd, heeft geen kinderen en werkte in een callcenter.

In 2013 werd de aanwezigheid van de bendes prominenter in El Salvador. U studeerde op dat moment aan de universiteit en werd telkens op de bus aangesproken door bendeleden die wouden weten van waar u kwam, naar waar u ging en wat u deed. Soms vroegen ze ook uw identiteitskaart om na te gaan in welke zone u woonde of vroegen ze uw T-shirt omhoog te doen zodat ze konden controleren of u geen bendelid was van een rivaliserende bende. Soms vroegen ze u ook geld opdat u zou mogen passeren. Ook vroegen ze u in die periode meermaals om lid te worden van de bende. Dit hield aan tot in 2016. De meeste van deze incidenten deden zich voor in de kolonie in Santa Tecla waar u woonde. Het was de bende MS13 die er actief was. Ook hadden de bendeleden er verscheidene wachters ("postes") die het reilen en zeilen van de buurt in het oog hielden.

U werd op 4 maart 2019 door een wachter benaderd toen u terugkwam van uw werk. Hij stelde u de gebruikelijke vragen, controleerde uw identiteitskaart en beschuldigde u ervan lid te zijn van een rivaliserende bende. Hij gaf tevens aan dat hij niet geloofde dat u uit de regio kwam en zei dat hij u nooit meer zou zien in die zone. Hij toonde ook zijn wapen en vermeldde dat hij u kon vermoorden. U wandelde vervolgens de resterende 30 à 40 meter naar uw huis terwijl hij u nastaarde. Gezien de bendeleden u nu weten wonen, vreest u voor het leven van heel uw familie. Vervolgens nam u ontslag op het werk en besloot u, samen met uw zus K. L. A. R. (xxx) om het land te verlaten, gezien zij ook problemen met de bendes had. U diende ook een klacht in op 10 april 2019.

U verliet El Salvador op 6 mei 2019 en kwam de volgende dag aan in België. Op 16 mei 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Uw zus, C. M. R. D.O. (xxx), verkreeg op 14 maart 2019 de vluchtelingenstatus in België.

U vreest bij terugkeer naar El Salvador te worden gedood door MS13.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; documenten van de klacht die u indiende; krantenartikels over de situatie in El Salvador; rapporten in verband met de situatie in El Salvador neergelegd door uw advocaat.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de

Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaarde El Salvador te hebben verlaten omdat u meermaals benaderd werd door de bendeleden van de bende MS13 op weg naar de universiteit en doordat u in 2019 bedreigd werd door een bendelid in de zone waar u woonde. De door u aangehaalde benaderingen door bendeleden en de gevolgen ervan zijn echter niet ernstig en zwaarwichtig genoeg om er een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw directe vluchtaanleiding.

Er wordt in de eerste plaats vastgesteld dat de benaderingen door de bendeleden in de periode tussen 2013 en 2016 niet verder rijken dan algemene vragen over waar u woonde, wie u was, waar u heen ging en of u lid was van een andere bende (zie CGVS, p.9). Indien ze uw identiteitskaart vroegen, gaf u deze altijd af en zodra ze zagen dat u uit hun zone kwam, lieten ze u met rust (zie CGVS, p.11). Ook wanneer ze geld vroegen voor hun belkrediet gaf u hen dit altijd om rustig te kunnen leven (ibid.). Tevens stelt u dat de bendeleden u ook enkele malen probeerden rekruteren, maar door uw aanhoudende weigering en omdat u steeds betaalde wanneer ze geld vroegen, stopten ze met dit te vragen (ibid.). Gezien u altijd inging op hun verzoeken en bijgevolg geen reële bedreigingen aan uw adres ontving, kan er bezwaarlijk gesteld worden dat er een nood aan internationale bescherming in uw hoofde bestaat. Bovendien viseerden ze alle jongeren in het algemeen en niet u persoonlijk (ibid.), waardoor u onvoldoende kan overtuigen in El Salvador het slachtoffer te zijn geweest van een persoonlijke en doelgerichte vervolging of dat u in de toekomst bij een terugkeer naar El Salvador het slachtoffer zou worden van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging of desgevallend een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Bovendien dateren deze feiten reeds van 2016, waardoor er geenszins gesteld kan worden dat uw vrees in dit verband actueel is.

Wat betreft het incident waar u op 4 maart 2019 slachtoffer van zou geworden zijn, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent niet aannemelijk zijn. Zo is het vreemd dat het bendelid dat u benaderde uw identiteitskaart zou vragen om te controleren of u uit de zone kwam, maar dat hij dan niet zou geloven dat u er effectief uit afkomstig bent (zie CGVS, p.9 en 12). Nochtans bevond u zich slechts op 30 à 40 meter van uw huis (zie CGVS, p.9). Bovendien zag hij u nadien ook uw woning binnengaan, wat het des te vreemder maakt dat hij u dan toch niet gelooft en zou zeggen dat hij u niet meer in het gebied wou zien (zie CGVS, p.9-10). Tevens zijn uw verklaringen over de man ook niet aannemelijk. Zo stelt u dat u hem niet heeft gezien omdat het donker was (zie CGVS, p.12), maar u heeft wel gezien dat hij u aan het observeren was toen u uw huis binnenging (zie CGVS, p.10 en 12). Dit wijst erop dat u hem toch zou gezien hebben. Bovendien legt u in dit verband ook tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u eerst dat u niet weet of u die man die u benaderde reeds eerder had gezien om vervolgens te verklaren dat u de man die u vragen stelde niet kende (zie CGVS, p.12). Tevens verklaarde u in de klacht die u neerlegde dat de man ongeveer 19 jaar is, dat hij mager is en ongeveer 1m67 en ook dat hij een blauwe broek en een zwart hemd aanhad. Deze tegenstrijdigheden in uw verklaringen ondermijnen in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tevens hebben er zich na 4 maart 2019 geen andere incidenten meer voorgedaan (zie CGVS, p.13) en kan u ook niet met zekerheid zeggen dat u het bendelid nadien nog heeft gezien (ibid.). Bovendien wonen uw ouders nog op hetzelfde adres, terwijl de bendeleden wisten dat u er woonde (zie CGVS, p.10). Echter, hebben ze geen problemen meer gekend omwille van uw vlucht (zie CGVS, p.13). Bijgevolg blijken er geen zwaarwegende gronden te zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in uw hoofde afgeleid worden.

Vervolgens dient ook te worden opgemerkt dat u El Salvador pas twee maand na het laatste incident verliet (zie CGVS, p.8). In die tussentijd kende u geen problemen meer (zie CGVS, p.14) wat erop wijst dat er geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid. Tevens is het vreemd dat u pas een maand na het incident, op 10 april, een klacht indiende bij de politie. U diende deze klacht dan ook in om een document voor uw werk te hebben zodat u uw werkuren kon wijzigen, wat volgens u ook uw problemen zou oplossen (zie CGVS, p.14-15).

Voorts stelt u dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u in het buitenland verbleven heeft (zie CGVS, p.14). Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alom tegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U stelt dat de bendeleden u renta zouden kunnen vragen of zouden kunnen denken dat u een tijdje verbleef in een zone van een rivaliserende bende (ibid.). Ook zouden ze u renta kunnen vragen of zouden er andere gevolgen zijn voor uw familie (ibid.). U kan deze beweemde toekomstige problemen echter niet concretiseren, wat uw vrees omwille van uw verblijf in het buitenland bijgevolg louter hypothetisch maakt. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Ten slotte kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als jongere op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw paspoort staat enkel uw Salvadoraanse nationaliteit, die in deze beslissing niet wordt betwist. De krantenartikels die u neerlegt en de rapporten die uw advocaat neerlegt onderbouwen ook geenszins uw persoonlijke vrees, gezien ze over de algemene situatie in El Salvador gaan. Wat betreft het document van de klacht die u indiende, dient te worden opgemerkt dat dit document niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen gezien het louter een verklaring van uzelf is.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft uw verwijzing naar uw zus C. M. R. D. O. (xxx), aan wie op 14 maart 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en gaat vervolgens in op de motieven van de bestreden beslissing, die hij onvoldoende acht. Hij zet dit als volgt uiteen:

"1) Het CGVS rapporteert eerst beschikbare informatie.

Overwegende dat deze informatie niet werd genoemd tijdens de hoorzitting bij het CGVS op 17.01.2020. Ze zijn niet aan de verzoeker en zijn advocaat voorgelegd. Na deze hoorzitting konden ze het niet zien. De inhoud van deze informatie is niet gedetailleerd. De bronnen van deze informatie zijn niet gespecificeerd.

Het feit dat informatie wordt vermeld zonder deze eerder aan de verzoeker en zijn advocaat te hebben voorgelegd, schendt het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging.

Het feit dat deze informatie na de kennisgeving van het besluit in het administratief dossier staat, verandert niets.

2) Volgens het CGVS, zijn de benaderingen van de bendeleden die de verzoeker heeft genoemd en de gevolgen ervan niet ernstig genoeg om in aanmerking te worden genomen in het kader van het Vluchtelingenverdrag en de subsidiaire bescherming.

Overwegende dat de conclusies van het CGVS in flagrante tegenspraak zijn met het rapport van de COI Focus El Salvador van 15.07.2019 genoemd in de beslissing waarvan beroep.

Volgens dit rapport,

“Toutes les sources s'accordent à dire que le Salvador reste un des pays les plus violents du monde (p. 7) ...

« La dernière décennie a vu la consolidation des gangs comme pouvoir parallèle aux Etats d'Amérique centrale » (p.9)

Onder de potentiële doelwitten van bendes worden met name genoemd,

« Les Personnes perçues par les gangs comme contrevenant à leurs règles ou résistant à leur autorité (p. 11) ...

“Les mineurs et les jeunes” (p. 14).

Verzoeker weigerde echter om met een bende samen te werken; hij is ook jong. Hij is een dubbel doelwit van bendes.

3) Het CGVS is van mening dat de feiten tussen 2013 en 2016 oud en niet persoonlijk zijn.

Terwijl de verzoeker destijds tussen de 20 en 23 jaar oud was.

Hij werd regelmatig gecontroleerd door bendes. Hij weigerde herhaaldelijk om zich bij de bende aan te sluiten. Hij gaf geld aan de bende.

In die tijd leek verzoeker een belangrijk doelwit voor bendes omdat hij geld had op het werk en hij jong was.

4) Het CGVS is van mening dat de verklaringen van de aanvrager met betrekking tot de feiten van 04.03.2019 niet aannemelijk zijn

Terwijl op 04.03.2019 een lid van de bende meer bedreigend en gewelddadiger was jegens de verzoeker. Hij bedreigde hem met een wapen. Hij zag de woning waar verzoeker woonde.

Verzoeker was bang en diende op 10.04.2019 een klacht in.

Verzoeker kon de man niet goed zien omdat het donker was. Hij gaf in zijn klacht een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving.

De verklaringen van de verzoeker zijn aannemelijk en worden bevestigd door het indienen van een klacht.

5) Het CGVS benadrukt de afwezigheid van een nieuw incident na 04.03.2019 Terwijl verzoeker ontslag nam en ondergedoken woonde.

De ouders van de verzoeker zijn oud en hebben niet genoeg geld. Ze zijn geen doelwit voor de bende.

6) Het CGVS merkt op dat de verzoeker het land een maand na het laatste incident heeft verlaten en dat de klacht op 10.04.2019 werd ingediend voor de werk.

Dat het vertrek van de verzoeker tijd vergde om te worden georganiseerd. De verzoeker aarzelde om een klacht in te dienen. Hij heeft deze klacht aan zijn werkgever gegeven om zijn afwezigheid te rechtvaardigen.

7) Het CGVS schrijft dat: “Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan dit terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

Terwijl het CGVS een subjectieve lezing overneemt van het COI Focus El Salvadorrapport van 09.01.2020.

Volgens dit rapport,

« Des Salvadoriens qui ont connu des problèmes de sécurité avant leur départ risquent selon les sources consultées de retrouver ces mêmes problèmes à leur retour. D'autres n'ont pas eu de problèmes ou ont rencontré l'un ou plusieurs des problèmes suivants :

meurtre, extorsion, déplacement / ré-émigration / entraves à la liberté de circuler, discrimination / stigmatisation, menaces, viol, recrutement / harcèlement par les gangs, harcèlement policier.

« Le Cedoca a consulté plusieurs sources pour évaluer l'impact du facteur de la migration sur la situation au retour. Une source explique que l'insécurité affecte tous les citoyens dans des proportions variables et que les anciens bénéficiaires de la TPS ne seront pas épargnés par cette situation à leur retour. Trois autres sources estiment qu'une personne revenue de l'étranger peut être perçue par les gangs comme une cible potentielle d'extorsion. L'OIM mentionne des catégories de Salvadoriens qui, au retour, seraient plus vulnérables, sans que cela soit forcément en raison d'antécédents migratoires ».

« Le risque pour les personnes de retour au Salvador n'est pas moindre que celui pouvant exister lors du départ du pays: il peut même s'être accru avec le retour » (P. 11).

Terugkeerders naar El Salvador zijn dus het slachtoffer van moord, afpersing, obstakels voor vrij verkeer, stigma / discriminatie, bedreigingen, verkrachting, rekrutering / intimidatie door bendes en intimidatie door de politie ...

Mensen die uit het buitenland terugkeren, kunnen door bendes worden gezien als een potentieel doelwit van afpersing omdat ze geacht worden geld te hebben voor een verblijf in het buitenland (P. 20).

« Un rapport de l'UNICEF souligne en août 2018 que les enfants et les familles qui ont fui une menace de violence peuvent courir un risque encore plus important s'ils sont forcés de rentrer sans aucun

soutien ou protection vers le Mexique et les pays d'Amérique centrale, dans les communautés où ils étaient en danger auparavant » (P. 21).

Slechts één bron is meer gereserveerd, de Belgische ambassade in Panama...

«Les autorités belges compétentes ne disposaient au 11 décembre 2019 d'aucune information avérée relative à l'existence d'un risque accru encouru par les Salvadoriens rentrés au Salvador après un séjour à l'étranger par rapport aux autres ressortissants n'ayant pas émigré » (P. 21).

Het feit dat een Belgische ambassade in een derde land geen informatie heeft over dit onderwerp, bewijst niet dat deze niet bestaat.

Het is noodzakelijk om rekening te houden met en de privileges te geven van de overeenstemmende informatie van verschillende bronnen over de situatie in El Salvador.

8) Het CGVS is van mening dat verzoeker zich beroept op vermeende toekomstige problemen bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Terwijl de verzoeker de toekomst inderdaad niet kan voorzien. Zodra hij echter terugkeert naar het land na een verblijf in het buitenland (waaruit financiële middelen zouden blijken) en dat hij jong is, zal hij opnieuw een bevoorrecht doelwit van bendes worden. Hij vreest daarom terecht als hij terugkeert naar El Salvador.

9) Het CGVS is van mening dat het jonge profiel van de verzoeker alleen niet volstaat om angst voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te bewijzen.

Terwijl de verklaringen van verzoeker consistent en coherent waren. Zijn jeugdprofiel maakt hem bang voor zijn leven als hij terugkeert naar zijn land van herkomst.

10) Het CGVS is van mening dat de door de verzoeker ingediende documenten niet volstaan.

Terwijl deze documenten de identiteit van verzoeker en de huidige situatie in El Salvador aantonen.

11) Overwegende dat verzoeker volgens de CGRA niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, gezien het ontbreken van een gewapend conflict in Salvador.

Terwijl er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat indien de verzoeker naar zijn land van herkomst zou worden teruggestuurd, hij een reëel risico zou lopen ernstige schade te lijden, en iemand die dat niet kan of in het licht van dit risico, niet is bereid om gebruik te maken van de bescherming van dit land in de zin van artikel 48/4 § 2 van de wet van 15.12.1980 op buitenlanders.

De verzoeker is in zijn land van herkomst aansprakelijk voor onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing (bedreigingen, afpersing, represailles tegen hem of tegen zijn gezinsleden).

Dit element wordt bovendien bevestigd door de rapporten die de CGRA heeft aangehaald in het besluit waarvan beroep is ingesteld.

12) Volgens het CGVS heeft het enkele feit dat de verzoeker een familielid is van een persoon die internationale bescherming geniet (zijn zus werd op 14 maart 2019 erkend als vluchteling met asiel) geen gevolgen voor zijn verzoek om internationale bescherming en geeft hem niet automatisch het recht op internationale beschermingsstatus.

Terwijl verzoeker de vragen van de CGRA over de aanwezigheid van familieleden in België beantwoordde.

Verzoeker was, net als zijn zus, het slachtoffer van vervolging door een bende in El Salvador."

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Op 4 december 2020 brengt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij waarbij zij refereert aan de volgende stukken en er de weblink van geeft:

- de COI Focus "El Salvador: Situation sécuritaire" van 12 oktober 2020;
- de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the Internationals Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador » van maart 2016.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het enig middel de schending aan van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en meer bepaald de bepalingen inzake een veilig land van herkomst. Verzoeker geeft echter niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze dit artikel *in casu* geschonden zou zijn, nu dit handelt over de versnelde procedure die wordt toegepast onder meer in het geval van een veilig land van herkomst. *In casu* is er echter geen sprake van de toepassing van deze versnelde procedure of van de bepalingen die gelden inzake een veilig land van herkomst.

Het enig middel is wat dit betreft niet ontvankelijk.

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet omdat de door hem aangehaalde benaderingen door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn nu (1) de benaderingen door bendeleden in de periode tussen 2013 en 2016 niet verder reikten dan algemene vragen, als ze verzoeker om zijn identiteitskaart of geld vroegen, gaf hij hen dit altijd en ze lieten hem verder met rust (2) ze viseerden alle jongeren in het algemeen (3) de feiten dateren reeds van 2016 dus verzoekers vrees in dit verband is niet actueel (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn directe vluchtaanleiding nu (1) verzoekers verklaringen omtrent het incident waarvan hij op 4 maart 2019 het slachtoffer is geworden, niet aannemelijk zijn, verzoekers verklaringen in dit verband bevatten tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die in grote mate de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnen (2) er zich na 4 maart 2019 geen andere incidenten meer hebben voorgedaan (3) verzoeker pas El Salvador verliet twee maanden na het laatste incident en intussen geen problemen meer kende (4) het vreemd is dat verzoeker pas een maand na het incident een klacht indiende bij de politie, hij deze klacht indiende om een document voor het werk te hebben opdat hij zijn werkuren kon wijzigen, wat zijn problemen ook zou oplossen (iii) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij door zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, evenmin maakt hij *in concreto* aannemelijk dat er in zijn hoofde louter en alleen omwille van een verblijf in het buitenland sprake zou zijn van zulke vervolging of risico (iv) zijn profiel als jongere op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen (v) de documenten die verzoeker neerlegt veranderen niets aan deze vaststellingen (vi) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (vii) het feit dat verzoekers zus begunstigde is van internationale bescherming heeft geen gevolg voor verzoekers verzoek en geeft hem niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus. Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan bij een terugkeer naar El Salvador vreest gedood te worden door de bende MS13 nadat hij op 4 maart 2019 door een bendelid benaderd werd toen hij 's nachts terugkwam van zijn

werk, die hem ervan beschuldigde lid te zijn van een rivaliserende bende. Dit bendelid gaf aan verzoeker niet te geloven dat hij in de kolonie woonde en zei dat hij hem daar nooit meer wilde zien, hij toonde zijn wapen en toonde zo dat hij hem kon vermoorden. Hij keek verzoeker na toen die naar huis wandelde en weet zo waar verzoeker en zijn familie wonen. Verzoeker nam ontslag op zijn werk en diende klacht in bij de politie.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen actuele en ernstige of geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De problemen tussen 2013 en 2016 zijn niet ernstig en zwaarwichtig genoeg en niet meer actueel, verzoekers verklaringen omtrent zijn directe vluchtaanleiding, het incident van 4 maart 2019, zijn niet aannemelijk.

2.3.4.2. Verzoeker voert vooreerst aan dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst in de bestreden beslissing, niet aan hem werd meegedeeld tijdens het persoonlijk onderhoud, dat de inhoud niet gedetailleerd is en de bronnen niet gespecificeerd, zodat de rechten van verdediging geschonden zijn.

In de bestreden beslissing verwijst de commissaris-generaal naar de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 15 juli 2019, naar de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020 en naar de *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016. Deze informatie diende niet vooraf meegedeeld te worden aan verzoeker, het volstaat dat hij er kennis van kan nemen middels de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt voor elk van deze documenten de weblink vermeld, zodat verzoeker, eventueel via zijn advocaat, deze informatie kon raadplegen op het internet en kennis kon nemen van de inhoud ervan. Zodoende werd de bron vermeld en kon hij kennis nemen van de inhoud van deze informatie. Bij het opstellen en indienen van huidig verzoekschrift had verzoeker de mogelijkheid om in te gaan op deze informatie, wat hij trouwens gedaan heeft zoals blijkt uit het enig middel, waar hij citeert uit de COI Focus van 15 juli 2019 en deze van 9 januari 2020. Verzoeker heeft bijgevolg geen belang bij deze kritiek.

2.3.4.3. Verzoeker betwist dat de benadering door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig genoeg zijn om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst in dit verband naar de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 15 juli 2019 waaruit blijkt dat potentiële doelwitten van de bendes minderjarigen en jongeren zijn en personen die door de bendes beschouwd worden als geen gevolg gevend aan hun regels of zich verzettend tegen hun autoriteit. Verzoeker benadrukt dat hij weigerde om met een bende samen te werken.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekers *“profiel als jongere op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.”*

Uit wat hierna zal volgen blijkt dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade is, zodat inderdaad een loutere verwijzing naar zijn profiel als jongere niet volstaat om aan te tonen dat hij persoonlijk een doelwit is van de bende.

Inzake het feit dat hij weigerde om met de bende samen te werken stelt de Raad dat hierna zal blijken dat zijn verklaringen in dit verband niet geloofwaardig zijn of minstens niet zwaarwichtig genoeg om aan te tonen dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade is.

2.3.4.4. Verzoeker wijst op het motief waarin wordt vermeld dat de feiten tussen 2013 en 2016 niet meebrengen dat hij een actuele vrees heeft en dat alle jongeren in het algemeen gevisieerd werden. Verzoeker merkt in dit verband op dat hij in die tijd een belangrijk doelwit was voor de bendes omdat hij geld had via zijn werk en jong was.

Dit motief luidt als volgt: *“Er wordt in de eerste plaats vastgesteld dat de benaderingen door de bendeleden in de periode tussen 2013 en 2016 niet verder rijkten dan algemene vragen over waar u woonde, wie u was, waar u heen ging en of u lid was van een andere bende (zie CGVS, p.9). Indien ze uw identiteitskaart vroegen, gaf u deze altijd af en zodra ze zagen dat u uit hun zone kwam, lieten ze u met rust (zie CGVS, p.11). Ook wanneer ze geld vroegen voor hun belkrediet gaf u hen dit altijd om rustig te kunnen leven (ibid.). Tevens stelt u dat de bendeleden u ook enkele malen probeerden rekruteren, maar door uw aanhoudende weigering en omdat u steeds betaalde wanneer ze geld vroegen, stopten ze met dit te vragen (ibid.). Gezien u altijd inging op hun verzoeken en bijgevolg geen reële bedreigingen aan uw adres ontving, kan er bezwaarlijk gesteld worden dat er een nood aan internationale bescherming in uw hoofd bestaat. Bovendien viseerden ze alle jongeren in het algemeen en niet u persoonlijk (ibid.), waardoor u onvoldoende kan overtuigen in El Salvador het slachtoffer te zijn geweest van een persoonlijke en doelgerichte vervolging of dat u in de toekomst bij een terugkeer naar El Salvador het slachtoffer zou worden van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging of desgevallend een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Bovendien dateren deze feiten reeds van 2016, waardoor er geenszins gesteld kan worden dat uw vrees in dit verband actueel is.”*

Door louter te verwijzen naar dit motief en te herhalen dat hij een doelwit leek van de bendes, doet verzoeker geen afbreuk aan dit motief en maakt hij niet aannemelijk dat zijn vrees in dit verband actueel is.

2.3.4.5. Verzoeker stelt dat inzake het incident van 4 maart 2019 het bendelid meer bedreigend en gewelddadiger was, dat verzoeker met een wapen bedreigd werd en dat het bendelid de woning van verzoeker zag. Verzoeker was bang en diende een klacht in, hij had de man niet goed kunnen zien omdat het donker was, in zijn klacht gaf hij een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving. Verzoeker meent dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en worden bevestigd door het indienen van de klacht.

De commissaris-generaal motiveert als volgt:

“Wat betreft het incident waar u op 4 maart 2019 slachtoffer van zou geworden zijn, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent niet aannemelijk zijn. Zo is het vreemd dat het bendelid dat u benaderde uw identiteitskaart zou vragen om te controleren of u uit de zone kwam, maar dat hij dan niet zou geloven dat u er effectief uit afkomstig bent (zie CGVS, p.9 en 12). Nochtans bevond u zich slechts op 30 à 40 meter van uw huis (zie CGVS, p.9). Bovendien zag hij u nadien ook uw woning binnengaan, wat het des te vreemder maakt dat hij u dan toch niet gelooft en zou zeggen dat hij u niet meer in het gebied wou zien (zie CGVS, p.9-10). Tevens zijn uw verklaringen over de man ook niet aannemelijk. Zo stelt u dat u hem niet heeft gezien omdat het donker was (zie CGVS, p.12), maar u heeft wel gezien dat hij u aan het observeren was toen u uw huis binnenging (zie CGVS, p.10 en 12). Dit wijst erop dat u hem toch zou gezien hebben. Bovendien legt u in dit verband ook tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u eerst dat u niet weet of u die man die u benaderde reeds eerder had gezien om vervolgens te verklaren dat u de man die u vragen stelde niet kende (zie CGVS, p.12). Tevens verklaarde u in de klacht die u neerlegde dat de man ongeveer 19 jaar is, dat hij mager is en ongeveer 1m67 en ook dat hij een blauwe broek en een zwart hemd aanhad. Deze tegenstrijdigheden in uw verklaringen ondermijnen in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

De Raad volgt de commissaris generaal dat het vreemd is dat de wachter hem niet geloofde dat verzoeker effectief op het adres woonde dat op zijn identiteitskaart stond. Verzoeker verklaarde *“Ik moest mezelf identificeren met mijn ID-kaart, maar hij zei dat hij me niet geloofde (...) Ik was op zo’n 30 à 40 meter van huis. Ik ging naar huis en toen ik me omdraaide was hij nog steeds naar me aan het kijken. Mijn vrees is niet enkel voor mijn leven, maar ook voor dat van mijn familie. Ze weten al exact waar we wonen.”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9 en 10)

Uit het gehoorverslag blijkt vervolgens dat verzoeker ontwijkend antwoordt wanneer hem gevraagd wordt waarom het voor hem problemen zou kunnen opleveren als de bende hem wist wonen, want zijn adres en huis staan aangeduid op zijn identiteitskaart, die hij moest tonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12): *“U heeft al vaker ID-kaart moeten laten zien en die postvatters houden alles in het oog. Dan weten ze u toch wonen?” “Ze wisten van de ik van de kolonie was, maar niet exact in welk huis ik woonde tot hij me die avond observeerde.” “Maar uw adres en huis staat toch op ID-kaart?” “Ja” “Dan weten ze dat toch wel?” “Zoals ik al zei: ofwel was hij nieuw ofwel hadden de andere oudere leden met hem nog niet over mij gesproken. Zo niet was het een fout van die gast die me bedreigde.”*

Verzoekers bevestiging dat het bendelid de woning zag waar verzoeker woonde en dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en worden bevestigd door een klacht, is niet van aard om afbreuk te doen aan het

hierboven weergegeven motief van de bestreden beslissing, dat steunt op de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Verzoeker gaat niet in op de tegenstrijdigheid dat hij eerst stelde dat hij niet wist of hij die man eerder had gezien om vervolgens te verklaren dat hij hem niet kende, en evenmin op de tegenstrijdigheid dat verzoeker eerst gezegd had dat hij de man niet had gezien omdat het donker was, maar in zijn klacht een omschrijving kon geven. Deze tegenstrijdigheden blijken inderdaad uit verzoekers verklaringen: *“Had u die man die u benaderde al eerder gezien? Het was 1h30 's nachts. Er was geen licht, dus ik kon hem niet herkennen” “Degenen die me vragen stelde, kende ik niet. Ik weet niet of hij nieuw was of met andere benedeleden had gepraat.”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12). Uit de klacht die verzoeker neerlegde (adm. dossier, stuk nr. 5, map met documenten, stuk 2) blijkt echter dat hij een beschrijving kon geven van deze man, namelijk zijn lengte en postuur, zijn kledij en zijn leeftijd.

Verzoeker kan dus niet zonder meer verwijzen naar zijn neergelegde klacht om te stellen dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn, gezien zijn beschrijving daarin van het bendelid niet strookt met de verklaring afgelegd tijdens het gehoor dat hij deze man niet kon zien omdat het donker was.

Er wordt geen afbreuk gedaan aan het correcte motief hierboven.

2.3.4.6. Verzoeker stelt vervolgens dat hij na het incident van 4 maart 2019 ondergedoken woonde en dat er daarom geen nieuwe incidenten waren. Hij stelt dat zijn ouders geen doelwit zijn van de bende.

Verzoeker lijkt hiermee volgend motief te betwisten:

“Tevens hebben er zich na 4 maart 2019 geen andere incidenten meer voorgedaan (zie CGVS, p.13) en kan u ook niet met zekerheid zeggen dat u het bendelid nadien nog heeft gezien (ibid.). Bovendien wonen uw ouders nog op hetzelfde adres, terwijl de benedeleden wisten dat u er woonde (zie CGVS, p.10). Echter, hebben ze geen problemen meer gekend omwille van uw vlucht (zie CGVS, p.13). Bijgevolg blijken er geen zwaarwegende gronden te zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in uw hoofde afgeleid worden.”

Door te benadrukken dat verzoeker thuis ondergedoken leefde, geeft hij evenwel geen uitleg voor het feit dat de benedeleden hem wisten wonen maar hem toch niet lastig vielen, terwijl een bendelid hem bedreigd had en gezegd had dat hij hem nooit meer wilde zien in het gebied. Verzoeker heeft trouwens ook verklaard: *“Wat voor problemen zou het kunnen opleveren als hij u wist wonen? Als er iets zou gebeurd zijn tussen MS en bende 18 zouden ze snel denken dat ik het was. En als ze geen represailles tegen mij zouden kunnen nemen, zou het tegen iemand van mijn gezin zijn.”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12). Hieruit blijkt ook dat verzoeker verklaard heeft dat zijn gezinsleden gevaar liepen, mochten ze geen represailles tegen verzoeker zelf kunnen nemen. Dit strookt niet met verzoekers verklaringen in het verzoekschrift dat zijn ouders geen doelwit zijn van de bende.

Verzoekers opmerkingen in het verzoekschrift doen geen afbreuk aan bovenstaand motief.

2.3.4.7. Inzake het feit dat hij het land pas verliet twee maanden na het laatste incident en pas een maand na het incident een klacht indiende, merkt verzoeker op dat de organisatie van het vertrek tijd vergde en dat hij de klacht diende voor zijn werkgever.

Het motief in dit verband luidt als volgt:

“Vervolgens dient ook te worden opgemerkt dat u El Salvador pas twee maand na het laatste incident verliet (zie CGVS, p.8). In die tussentijd kende u geen problemen meer (zie CGVS, p.14) wat erop wijst dat er geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid. Tevens is het vreemd dat u pas een maand na het incident, op 10 april, een klacht indiende bij de politie. U diende deze klacht dan ook in om een document voor uw werk te hebben zodat u uw werkuren kon wijzigen, wat volgens u ook uw problemen zou oplossen (zie CGVS, p.14-15).”

Waar verzoeker aanvoert dat hij zijn vertrek moest voorbereiden, geeft hij een andere uitleg dan tijdens zijn gehoor. Daar heeft hij immers verklaard dat ze de tickets kochten op 18 maart 2019 voor een vlucht op 6 mei 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 8 en 9) en dat dit kwam omdat de vrouw in het reisbureau op 18 maart 2019 zei dat de lijnen vol zaten en ze aanraadde om in mei te gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 13 en 14). Alleszins betwist verzoeker niet dat hij intussen geen problemen

kende, zoals onder punt 2.3.4.6. al gesteld, wat er inderdaad op wijst dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

De klacht diende inderdaad voor zijn werkgever, dit was omdat er een kleine mogelijkheid was om terug te gaan werken in de ochtendshift, daarvoor had verzoeker een bewijs nodig dat hij eerder effectief ontslag had genomen door de bendes en niet omdat hij niet meer wilde werken. Deze werkaanbieding ging niet door, en daarom zette verzoeker het plan verder om naar België te komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 14). De Raad volgt de commissaris-generaal dat hij hieruit afleidt dat het wijzigen van zijn werkuren zijn problemen ook kon oplossen, wat dus opnieuw zijn vrees relativeert. Verzoeker betwist dit niet in het verzoekschrift.

2.3.4.8. Verzoeker betwist vervolgens dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van een verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en dat hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald. Hij stelt dat het CGVS een subjectieve lezing geeft van de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020.

Verzoeker stelt ook dat hij bij een terugkeer uit het buitenland gepercipieerd zal worden als beschikkend over financiële middelen en dat dit, samen met het feit dat hij jong is, ervoor zorgt dat hij het doelwit van de bendes zal worden.

Het feit dat verzoeker een periode in Europa heeft verbleven, is niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020, p. 20-21), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad brengt in herinnering dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het hebben van een migratieverleden. Verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer, volstaat niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad erop dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het feit dat verzoeker jong is en hij daaruit afleidt persoonlijk een doelwit te zijn van de bende, volstaat op zich niet om aan te tonen dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade is. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat verzoeker er niet in slaagt de pertinente motieven van de commissaris-generaal te weerleggen of te ontcrachten. Uit deze motieven blijkt dat de verklaringen van verzoeker niet aannemelijk zijn of alleszins niet zwaarwichtig of recent genoeg om te wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij als jongere persoonlijk geviséerd wordt door de bendeleden.

2.3.4.9. Inzake de documenten die verzoeker voorlegt, overweegt de commissaris-generaal het volgende:

“De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw paspoort staat enkel uw Salvadoraanse nationaliteit, die in deze beslissing niet wordt betwist. De krantenartikels die u neerlegt en de rapporten die uw advocaat neerlegt onderbouwen ook geenszins uw persoonlijke vrees, gezien ze over de algemene situatie in El Salvador gaan. Wat betreft het document van de klacht die u indiende, dient te worden opgemerkt dat dit document niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen gezien het louter een verklaring van uzelf is.”

Verzoeker betwist dit motief niet. Aan verzoekers identiteit wordt niet getwijfeld en rapporten over de huidige situatie in El Salvador tonen geen concrete problemen aan in hoofde van verzoeker persoonlijk. Verzoeker uit geen kritiek op het motief over zijn klacht. De Raad sluit zich aan bij de motieven over de documenten die verzoeker neergelegd heeft.

2.3.4.10. Voor het overige blijft verzoeker in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *El Salvador Situation Sécuritaire* 15 juli 2019, p. 11-19; COI Focus *El Salvador Situation Sécuritaire* 12 oktober 2020, p. 14 - 24 en UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus *EL Salvador: Situation Sécuritaire*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek, moeten de verzoeken om internationale bescherming van

jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Verzoeker meent dat er wel ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen ernstige schade te lijden en hij geen gebruik kan of wil maken van de bescherming van dit land, doch weerlegt de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Met zijn algemeen betoog dat El Salvador beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld toont verzoeker immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.6. Verzoeker wijst er ten slotte op dat hij de vragen over de aanwezigheid van familieleden in België beantwoordde en dat hij, net als zijn zus die erkend vluchteling is, het slachtoffer was van vervolging door een bende in El Salvador.

Door louter erop te wijzen dat zijn zus een erkend vluchteling is, gaat verzoeker voorbij aan volgend motief:

“Voor wat betreft uw verwijzing naar uw zus C. M. R. D. O. (xxx), aan wie op 14 maart 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.”

De Raad sluit zich hierbij aan en eigent zich dit motief toe.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffiers.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET